

23/09/84

# E L LLENGUATGE

## *La casa*

A vui, n'hi ha molts que sembla que s'avergonyeixin de fer servir la paraula *casa*.

El substantiu *vivenda* essent generalment considerat un barbarisme (del castellà "vivienda"), hom ha cuitat a cercar un equivalent d'aquest mot en un derivat del verb *habitar*, i així hom sol proposar *habitatge* com la forma més adequada, que no figura, però, sinó en les darreres edicions del Diccionari Fabra, i de la qual prescindieixen encara alguns diccionaris d'equivalències i de barbarismes (Albertí, Miracle, Franquesa, Pey). Les altres formes proposades són *habitació*, *habitacle*, *estatge*, *residència*, *casa*, etc. D'altra banda, Moll admitem ja *vivenda*, al costat de *habitatge* i *estatge*. Es tracta, doncs, d'un plet encara no resolt, al qual probablement donarà una solució definitiva la forma que adopti el llenguatge administratiu, que és el marc propi per a l'ús d'aquesta mena de denominacions.

Tanmateix, tot i que cal certament reconèixer que no podem pas prescindir d'una d'aquestes denominacions significant "casa, o part de la casa; on hom habita", o dit altament, d'un equivalent del substantiu castellà "vivienda", sia *habitatge*, *habitacle* o *vivenda*, no és segurament desenraonat de fer observar que en un bon nombre dels casos en què hom recorre a algun d'aquests mots, qui sap si no sense una vacil·lació prèvia i potser havent consultat algun diccionari i tot, hauria estat preferible d'usar simplement la paraula *casa*. I fem aquesta observació, és clar, basant-nos en una contínua i atenta lectura de textos, que ens revela que en alguns casos hom ha prescindit de la més noble i tradicional d'aquestes denominacions, que és sens dubte *casa*; talment com si es tractés d'un mot inservible, gastat per l'ús, vulgar i desproveït de prestigi. Hi ha, certament, qui es deixa menjar simplement per habits mimètiques, però accepta i agraeix qualsevol observació lleial, i hi ha, també, qui s'aferra als seus prejudicis —al de creure que l'ús dels mots tradicionals despreggia— i en vol desistir. Però a tots convé de fer veure —potser amb la lectura de l'article que qualsevol bon diccionari dedica a aquest terme— que la paraula *casa* té un camp de significació molt ampli i variat —des de "edifici destinat a servir d'habitació humana" a "part d'aquest edifici on hom habita"—, que en molts casos és la més justa i adequada, i que supera totes les altres en noblesa i dignitat.

Albert Jané